

Λόγων πολλων δυσκολιων δεν έγινε κατορθω-
τη η κανονικη έκδοση της Σ. Εκφρασης μέσα στον
Μάρτη. Επιπρόσθετες δυσκολίες απο τις γιορτές
του Πάσχα καθυστέρησαν ακόμα περισσότερο αυτη
την έκδοση. Ετσι μερικα απο τα άρθρα αυτης της έκ-
δοσης γράφτηκαν στις αρχες ή τα μέσα του Μάρτη.
Τα περιλάβαμε σ' αυτη την έκδοση γιατι νομίζουμε
πως είναι ακόμα επίκαιρα. Ζητούμε απο τους ανα-
γνώστες μας να συγχωρέσουν την μεγάλη αυτη κα-
θυστέρηση που ελπίζουμε πως δεν θα επαναληφθει.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Κάθε πρωτομαγία η εργατικη τάξη όλου του κόσμου στέκει
για να τιμήσει τους αγωνιστες της, στέκει για να μετρήσει το
παρελθον, να νοιώσει το σήμερα και να προχωρήσει με ανανεω-
μένη την απόφαση της για το μέλλον.

Οπως και στα προηγούμενα χρόνια η εργατικη τάξη της
Κύπρου βρίσκεται μπροστα σε μια πρωτομαγία που τονίζει ανά-
γλυφα την τραγικη θέση της μέσα σ' ένα χρεωκοπημένο καπιταλι-
στικο σύστημα: Τιμες που ανεβαίνουν πολυ πιο γρήγορα απο την
αύξηση των μεροκαμάτων, φόροι που χτυποουν τις πλατειες μάζες
των εργαζομένων, αδιέξοδο στο Κυπριακο, πολιτιη αβεβαιότητα.

Που όμως οφείλονται όλ' αυτα; Η συνηθισμένη απάντηση
είναι ότι φταιει ο «εισαγόμενος πληθωρισμος» και η ξένη επέμ-
βαση. Αυτο όμως απο μόνο του δεν αποδίδει ολόκληρη την πρα-
γματικότητα. Γιατι και ο εισαγόμενος πληθωρισμος, και η ξένη
επέμβαση είναι αποτέλεσμα της ίδιας της δομης της παγκόσμιας
καπιταλιστικης οικονομίας, ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΟ
ΚΟΜΜΑΤΙ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Δίπλα
στους ξένους εκμεταλλευτες υπάρχουν οι ντόπιοι συνετέροι τους,
δίπλα στις ιμπεριαλιστικες υπηρεσίες, υπάρχουν οι Κύπριοι πρά-
χτορες τους.

Είναι πια φανερο πως ο καπιταλισμος σ' όλο τον κόσμο
περνα την μεγαλύτερη μέχρι σήμερα μεταπολεμικη του κρίση.
Ακόμα και στις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης, ακόμα και στην

ίδια την Αμερικη ο πληθωρισμος έχει γίνει μόνιμο πρόβλημα, ενω
τα εκατομμύρια των ανέργων αυξάνονται συνεχως. Αυτη η κρίση
αναθα αντανακλασται βίαια στις λιγότερο ανεπτυγμένες χώρες.

Η Κύπρος δεν αποτελεί εξαίρεση. Και όπως πάντα οι κεφα-
λαιοκράτες θα προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να μεταφέρουν το
βάρος στις πλάτες των εργαζομένων, θα προσπαθήσουν με κάθε
τρόπο να διατηρήσουν τα ψηλα ποσοστα κέρδους στα οποία συνη-
θισαν. Αυτο το νόημα έχουν οι απειλες τους για οικονομικη κατα-
στροφή, αυτο το νόημα έχουν οι εκκλήσεις τους για
αυτοσυγκράτηση των εργαζομένων και περιορισμο των μεροκα-
μάτων. Μπροστα στην κρίση οι κεφαλαιοκράτες υποτάσσον-
ται ολοένα και περισσότερο στους μεγάλους συνεταιίρους τους του
δυτικου κεφαλαίου. Γίνετα καθημερινα και πιο φανερο πόσο ανί-
κανοι είναι να δώσουν μια ανεκτη λύση στο Κυπριακο πρόβλημα.
Τιποτλιγότερο από την ολοκληρωτικη υποταγη δεν πρόκειται να
εξευμενίσει την Τουρκικη άρχουσα τάξη και τους ιμπεριαλιστες.
Και οι εκπρόσωποι της Κυπριακης κεφαλαιοκρατίας είναι αναγ-
κασμένοι να προχωρουν συνεχως σ' αυτη την κατεύθυνση.

Η απάντηση της εργατικης τάξης είναι απλη: για την κρίση
της καπιταλιστικης οικονομίας δεν είναι υπεύθυνος να πληρώσει
ο εργάτης. Αυτο που ζητα είναι ένα μεροκάματο που να του επιτρέ-
πει να ζήσει σαν άνθρωπος, ένα μεροκάματο που να μην εξαφανί-
συνεχία στην 6η σελ.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΗ ΝΕΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Με αισθήματα αγανά-
κτησης πληροφορήθηκε ο Κύ-
πριος εργαζόμενος τους νέους
έμμεσους φόρους που έχει επι-
βάλει η κυβέρνηση.

Υστερα απο μια πορεία
συνεχων αυξήσεων των τιμων
που υποσκάπτουν το μεροκά-
ματο υστερα απο τα σκάνδαλα
που βγαίνουν στη φόρα καθη-
μερινα σε σχέση με το ζήτημα
του Συνεργατισμου, η κυβέρ-
νηση αποφασίζει να περιορί-
σει ακόμα παραπάνω το βιοτι-
κο επίπεδο των πλατιων λαϊ-
κων στρωμάτων. Γιατι οι νέες
φορολογίες σημαίνουν νέες
αυξήσεις στις τιμες, σε μια
προσπάθεια αφαίρεσης χρη-
μάτων απο τους μεροκαματι-
ρήδες και τους μισθωτους για
να χρηματοδοτηθουν οι κυβερ-
νητικες δαπάνες και τα ελλεί-
ματα του Συνεργατισμου.

Παράλληλα παραμένει ά-
θικτο ένα ολόκληρο σύμπλε-
γμα προνομιούχων, που ανε-
νόχλητα συνεχίζει την
εκμετάλλευση και τη συσσώ-
ρευση κερδων.

Η κατάσταση γίνεται ο-
λοένα και πιο αφόρητη για τη
μάζα του λαου που πλήττεται
καθημερινα και συνειδητο-
ποια πως για μια ακόμα φορα
το κεφάλαιο και η κυβέρνηση
συστηματικα του φορτώνουν
νέα βάρη.

Η Σοσιαλιστικη Νεολαί-
α ΕΔΕΝ δηλώνει την πλήρη
αντίθεση της προς την νέα βα-
ρεια φορολογία και καλεϊ όλα
τα μέλη και φίλους της καθως
και όλους όσους αντιτιθενται
στη νέα πελώρια κοινωνικη
αδικία που εξελίσσεται να
πάρουν μέρος στη πικεττοφο-
ρία που οργανώνει την Πέμ-
πη 17 του Απρίλη 80. Η
πορεία θα ξεκινήσει απο τα
κεντρικα γραφεία της Σοσια-
λιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ
στις 4.30 μ.μ. και θα καταλή-
ξει έξω απο το κτίριο της βου-
λης.

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟ-
ΡΟΥΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥ-
ΣΗ

Απο την πικεττοφορία της ΕΔΕΝ ενάντια στη νέα φορολογία ρεπορταζ στη σελ. 2

Απάντηση στον Γ.Γ. της ΕΔΟΝ Δ. Χριστόφια

ΠΑΡΑΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΚΡΥΒΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΔΟΝ

Στην εισηγητική ομιλία του στο 8ο Συνέδριο της ΕΔΟΝ ο Γ.Γ. της οργάνωσης Δ. Χριστόφιας εξαστέλυσε μίαν άγρια επίθεση ενάντια στην ΕΔΕΚ και στην ΕΔΕΝ παραποιώντας εντελώς τις θέσεις μας ή ερμηνεύοντας τις κατά βούληση για να τις «κατατροπώσει» στη συνέχεια με «ισχυρα επιχειρήματα» ρίχνοντας στάχτη στα μάτια των μελών της ΕΔΟΝ.

Η τακτική αυτή της απόκρυψης και παραποίησης των πραγματικών θέσεων μιας αντίθετης παράταξης αποτελεί προσβολή των παραδόσεων του παγκόσμιου μαρξιστικού κινήματος και σαν τέτοια πρέπει να καταδικαστεί από όλα τα τίμια μέλη της ΕΔΟΝ. Γιατί ο Μαρξ, ο Εγκελς, ο Λένιν ποτε δεν έκριβαν, ποτε δεν παραποιούσαν τις θέσεις του αντίπαλου τις παράθεταν πρώτα καθαρά, αντικειμενικά και τίμια -αυτούσιες πολλές φορές - κι ύστερα προχωρούσαν να τις αναλύσουν και να τις απαντήσουν (με πραγματικά ισχυρα επιχειρήματα και σκληρούς χαρακτηρισμούς όταν χρειαζόταν).

Η μέθοδος της παραποίησης, της ψευτιάς, της απόκρυψης που χρησιμοποιεί η ηγεσία του ΑΚΕΛ στην πολεμική με τους αντιπάλους της που δανίστηκε ο κος Χριστόφιας στην εισηγητική του ομιλία δεν έχει να κάνει τίποτα με τον Μαρξισμό και τις παραδόσεις του και θυμίζει τις Σταλινικές μεθόδους της μαύρης περιόδου του Σταλινισμού στη Σοβιετική Ένωση που παρα την καταδική τους από το 20ο Συνέδριο του Κ.Κ.Σ.Ε. παραμένουν ακόμα ισχυρές και προσφιλείς στα φιλοσοβιετικά κομμουνιστικά κόμματα.

Ας έλθουμε όμως στην ομιλία του Γ.Γ. της ΕΔΟΝ. Αποφάνθηκε λοιπόν ο Δ. Χριστόφιας:

«Η ηγεσία της ΕΔΕΚ και της ΕΔΕΝ προτείνουν στην νεολαία και τον λαό μας την τακτική της ολομέτωπης πολεμικής αναμέτρησης για την απελευθέρωση της Κύπρου. Στην προσπάθεια τους να γίνουν πειστικοί, αυθαίρετα και μηχανιστικά, προβάλλουν σαν παράδειγμα σε ομιλίες και ντοκουμέντα τις μορφές πάλης που οδήγησαν άλλους λαούς στη νίκη ενάντια στον ιμπεριαλισμό».

Προκαλούμε το Χριστόφια και την υπόλοιπη ηγεσία της ΕΔΟΝ να μας θυμίσουν και να πληροφορήσουν και τα μέλη τους πότε και πού η

ολομέτωπη πολεμική αναμέτρηση για την απελευθέρωση της Κύπρου» και μάλιστα με την μέθοδο που περιγράφει ο Χριστόφιας.

Γιατί στη συνέχεια της ομιλίας του αναφέρεται σε παραδοσιακό εθνικό πόλεμο μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τούρκων-που εύκολα αποδεικνύει ο Χριστόφιας ότι είναι ανεδαφικός.

Βέβαια γνωρίζει καλά ο Χριστόφιας ότι η ΕΔΟΝ απορρίπτει ανεπιφύλακτα τον εθνικιστικό πόλεμο εναντίον της Τουρκίας. Γνωρίζει όμως από την άλλη πως τις ιδέες, τις θέσεις και το πολιτικό πρόγραμμα που προτείνει η ΕΔΕΝ στη Νεολαία και το λαό της Κύπρου είτε τις υποστηρίζουν πολλά μέλη της ΕΔΟΝ είτε προβληματίζουν πολλά απ' αυτά τα μέλη. Έτσι αναδημιουργεί κι αναπλάθει όπως του γουστάρει τις θέσεις μας για να τις καταρρίψει στη συνέχεια με μεγάλη πραγματική ευκολία, στοχεύοντας να κλείσει τα αυτιά των μελών της ΕΔΟΝ στις διακηρύξεις και τις θέσεις της ΕΔΕΝ. Αυτό γίνεται όλο και πιο επιταχτικό όσο φανεράνεται πιο καθαρά στο λαό και τη νεολαία η χρεωκοπία της πολιτικής του ΑΚΕΛ (και της ΕΔΟΝ) για «τολμηρα βήματα» και συνομιλίες για χάρη των συνομιλιών που οδηγούν από αδιέξοδο σε υποχώρηση κι από υποχώρηση σε αδιέξοδο με κίνδυνο την υποθήκευση του μέλλοντος αυτού του λαού, Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, στον ιμπεριαλισμό.

Σε μια περίοδο οικονομικής και πολιτικής κρίσης στην Κύπρο όπου οι εργάτες και η αριστερά γενικά άρχισαν να αμφισβητούν τις Ακελικές θεωρίες για ταξική συμφιλίωση και τολμηρα βήματα και υποχωρήσεις γίνεται επιταχτική ανάγκη για την ηγεσία του ΑΚΕΛ και τη νεολαία του να κλείσουν τα αυτιά των μελών τους στον εναλλακτικό δρόμο που προτείνει η ΕΔΕΝ και που είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να φέρει την εθνική και κοινωνική λευτεριά στο λαό της Κύπρου. Τη γραμμή αυτή τη διακηρύξαμε δεκάδες φορές μέσα από τις στήλες αυτές

και άλλου και δεν δικαιοδογείται κανένας Χριστόφιας να την παραποιεί και να την παρερμηνεύει. Την επαναλαμβάνουμε όχι τόσο για χάρη του αλλά για να μπορέσουν τα μέλη της ΕΔΟΝ και οι αναγνώστες μας να την αντιπαραβάλουν με τις κατά Χριστόφιαν θεληματικά παρερμηνευμένες θέσεις μας. (Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να μας συγχωρήσουν αν μακρηγορήσουμε αλλά αυτό είναι αναγκαίο για να μην αφηθεί κανένα περιθώριο παρερμηνεύσεως)

Για τη Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ το Κυπριακό είναι πρόβλημα ιμπεριαλιστικής επίθεσης και κατοχής. Σαν τέτοιο είναι διεθνές πρόβλημα και εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της ιμπεριαλιστικής επικράτησης στο χώρο της Μέσης Ανατολής για εξυπηρέτηση των συμφερόντων των διεθνών μονοπωλίων κυρίως του πετρελαίου. Για την εξυπηρέτηση αυτών των συμφερόντων οι ιμπεριαλιστές και τα όργανα τους επένδυσαν πολλούς κόπους, χρήματα, όπλα, και ζώες. Το ισοζύγιο δυνάμεων που δημιουργήσαν με το πραξικόπημα και την εισβολή σίγουρα είναι σε βάρος των προοδευτικών δυνάμεων (και δεν χρειάζεται κανένας Χριστόφιας να μας το αποδείξει). Γι' αυτή την κατάσταση δεν ευθύνονται μόνο οι εχθροί μας - οι ιμπεριαλιστές και τα όργανα τους - αλλά και η αριστερά που άφησε τη ηγεσία του αγώνα του 1955-59 στα χέρια της σφινιστικής δεξιάς και άφησε ύστερα τη δεξιά να ηγείται ανενόχλητα της Κύπρου μέχρι που φτάσαμε στο πραξικόπημα και την εισβολή. Οι ιμπεριαλιστές δεν εδημιούργησαν με τόσους μόχθους το σημερινό ισοζύγιο δυνάμεων για να φύγουν θεληματικά απλώς και μόνο με ψηφίσματα του ΟΗΕ και με συνομιλίες. Οι συνομιλίες με τον τρόπο που γίνονται σήμερα οδηγούν από συμβιβασμό σε συμβιβασμό και το καλύτερο που μπορούν να αποδώσουν για τον Κυπριακό λαό είναι μια Κύπρος διχοτομημένη, όπου Έλληνες και Τούρκοι Κύπριοι θα ζουν χωριστά σε δύο ζώνες.

Για τη Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ ο εθνικοαπελευθερωτικός και ο ταξικός αγώνας δεν είναι δυο διαφορετικά πράγματα. Κι εξηγούμε: Η έννοια της εθνικής αστικής τάξης είναι κενή απο οποιοδήποτε εμπειρικό περιεχόμενο στη σύγχρονη εποχή όπου η μορφή που πήρε η παγκόσμια καπιταλιστική ανάπτυξη έχει καταρρίψει τα εθνικά σύνορα. Έτσι η αστική τάξη στην Κύπρο έχει μεν διαφορές που προέρχονται από το

συναγωνιστικό χαρακτήρα της καπιταλιστικής οικονομίας και από άλλους ιστορικούς και πολιτικούς παράγοντες, είναι δεμένη όμως στο σύνολο της με τον ιμπεριαλισμό. Τούτο επιβεβαιώνεται με μια εξέταση των οικονομικών σχέσεων και του εκκλησιαστικού ακόμα κεφαλαίου με το ξένο κεφάλαιο. Ετσι άγκαι η αστική τάξη θα επιθυμούσε να ελευθερώσει και να εκμεταλλευτεί όλη την Κύπρο δεν είναι διαθετική να μπει σ' ένα δυναμικό εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα που θα απειλήσει τα οικονομικά της συμφέροντα και αυτή την εξουσία. Από την άλλη η Τουρκοκυπριακή αστική τάξη-πιο αδύνατη κι ανασφαλής από την ελληνοκυπριακή -εξασφαλίζει την επικυριαρχία της πάνω στους Τουρκοκύπριους και τα οικονομικά τους συμφέροντα με το να κυβερνά σε μια διχοτομημένη Κύπρο όπου οι Τ.Κ. θα κατοικούν αποκλειστικά σε μια ζώνη.

Επαναλαμβάνουμε ότι οι συνθήκες είναι δύσκολες κι ο αγώνας σκληρός. Οι Μαρξιστές όμως ποτε δεν βλέπουν τα πράγματα στατικά όπως στατικά τα είδε ο Χριστόφιας στην ομιλία του.

Η εθνική και κοινωνική καταπίεση κι εκμετάλλευση του λαού (Ε.Κ. και Τ.Κ.) μπορεί να αποτιναχθεί. Για το σκοπό αυτό απαιτείται το χτίσιμο ενός κοινού αντιιμπεριαλιστικού μετώπου Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων κάτω από την ηγεσία της εργατικής τάξης. Αυτό το μέτωπο μόνο πάνω σε ταξικές βάσεις μπορεί να χτιστεί λόγω της εξαρτημένης φύσης της αστικής τάξης αλλά και γιατί μόνο με την προοπτική της σοσιαλιστικής αλλαγής είναι δυνατό να αγωνιστούν οι Τουρκοκύπριοι ενάντια στους Τούρκους και Τουρκοκύπριους καταπιεστές - εκμεταλευτές τους κι όχι για να τους αλλάξουν με Ελληνοκύπριους.

Ο κοινός αγώνας Ε.Κ. και Τ.Κ. για εθνική και κοινωνική λευτεριά εντάσσεται μέσα στους γενικότερους αγώνες του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος ενάντια στον ιμπεριαλισμό, το φασισμό, το ρατσισμό και τον καπιταλισμό.

Μπαίνουμε σε μια δεκαετία εξάρσης των επαναστατικών κινήσεων και αλλαγών σε παγκόσμια κλίμακα που θα έχει ευεργετικές επιδράσεις πάνω στον αγώνα του κυπριακού λαού. Ο αγώνας που θα κινήσει τις αλλαγές αυτές (όπως απόδειξε πέρσυ η Ιρανική επανάσταση κι ως μας κατηγορεί ο Χριστόφιας πως προβάλλουμε σαν παρά-

δειγμα μορφές πάλης που οδήγησαν άλλους λαούς στη νίκη ενάντια στον Ιμπεριαλισμό!) είναι η πηγαία επαναστατική κίνηση των μαζών κάτω από την ηγεσία της εργατικής τάξης (κι όχι οι παραδοσιακοί εθνικοί πόλεμοι που μας αποδίδει ο Χριστόφιας έχοντας ξεγράψει την προοπτική κατάληψης της εξουσίας από την εργατική τάξη στη σύγχρονη κοινωνία έχοντας δηλαδή απορρίψει στην ουσία τον Λένιν). Για να μπορέσει όμως το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα στην Κύπρο να εκμεταλλευτεί οποιαδήποτε πολιτικοκοινωνική αλλαγή - ειδικά στην Τουρκία και την Ελλάδα - είναι ανάγκη να υπάρχει το ενιαίο αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο με τις σωστές προοπτικές πρόγραμμα και μέθοδες πάλης και με την αναγκαία διεθνή σύνδεση και συντονισμό του αγώνα. Ένα τέτοιο μέτωπο θα 'χε και το ίδιο τεράστιο θετικό επίδραση πάνω στην επανάσταση στην Τουρκία και την Ελλάδα και γενικά στο παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα.

Στην ομιλία του ο Χριστόφιας μίλησε και για την μαζική πολιτική πάλη που την υποστήριξε αντιπαραβάλλοντας την με την «ολομέτωπη πολεμική αναμέτρηση». Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ είναι γνωστό πως υποστηρίζει την μαζική πολιτική πάλη, πεστεύει όμως ότι αυτή δεν γίνεται στην Κύπρο παρα τα όσα λέγει η ηγεσία του ΑΚΕΛ και της ΕΔΟΝ. Το τι γίνεται είναι το πολύ ένας «αγώνας» σε επίπεδο ηγεσίας στον ΟΗΕ και άλλου και που ακολουθείται από συμβιβασμούς στις συνομιλίες.

Η μαζική πολιτική πάλη είναι απαραίτητη. Πρέπει να κατευθυνθεί όμως στη δημιουργία των αναγκαίων προϋποθέσεων για το χτίσιμο του ενιαίου αντιιμπεριαλιστικού μετώπου κι αυτές είναι η αποσύνδεση από τη συμμαχία των αριστέρων δυνάμεων με τη δεξιά υιοθέτηση κοινού προγράμματος αγώνα, πραγματική κάθαρση, λαϊκή πολιτικοφυλακή, κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας και της γης.

Μόνο με αυτο τον μαζικό πολιτικό και οικονομικό αγώνα (που είτε το θέλουμε είτε όχι είναι και ταξικός) θα αναχαιτιστεί η πορεία προς τα πίσω, θα μπει ο αγώνας κάτω από την ηγεσία της εργατικής τάξης και όχι της δεξιάς και θα γίνει πειστική η προοπτική του ενιαίου μετώπου αφού θα έχει κερδίσει η εμπιστοσύνη της Τ/Κυπριακής εργατικής τάξης προς την Ε/Κυπριακή για τον κοινό αγώνα.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΖΙΜΠΑΠΟΥΕ

Καρφι στο φέρετρο του φασισμού

Τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών στη Ζιμπάπουε πρόσθεσαν ένα ακόμα καρφι στο φέρετρο του ρατσισμού-καπιταλισμού στην Αφρικανική Ηπειρο. Γιατι παρα τους συμβιβασμούς του Μουγκάπε προς τους λευκούς και το κεφάλαιο είναι φανερό πως η συντριπτική πλειοψηφία του λαού της Ζιμπάπουε έδειξε με τη ψήφο της στις 27-29 του Φεβράρη πως θέλει τον τερματισμό της καταπίεσης, της εκμετάλλευσης και του ρατσισμού και τη δημιουργία μιας νέας σοσιαλιστικής κοινωνίας.

Ο λαός της Ζιμπάπουε, υφα την προπαγάνδα και τις φοβέρες των Εγγλέζων και των λευκών της Ροδεσίας, έδωσε με τη ψήφο του της 27-29ης του Φεβράρη ένα ωραίο μάθημα στο πόνι του ιμπεριαλισμού-λευκού καπιταλισμού, τον επίσκοπο Μουζορέουα, που έχει στην ουσία εξαφανιστεί από την πολιτική αρένα.

Η μεγάλη εκλογική νίκη του Ρόμπερτ Μουγκάπε ήρθε σαν κέρανος στο κεφάλι των εγγλέζων ιμπεριαλιστών και ειδικά της Θάτσερ που θεωρούσε την συμφωνία κατάπαυσης του πυρός που επιτεύχθηκε στο Λάγκαστερ Χάους σαν μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της κυβέρνησης της. Γιατι αν και διακινδύνευσαν συνειδητά οι Εγγλέζοι και οι λευκοί της Ροδεσίας - να βγάλουν στην εξουσία ένα «επικίνδυνο Μαρξίστη» παρα να αφήσουν την κατάσταση να οδηγηθεί σε γενική ανάφλεξη και παραδοσιακό πόλεμο ή κατάρρευση του καθεστώτος των λευκών, πίστευαν κατα βάθος πως δεν θα κατάφερνε ο Μουγκάπε να πάρει την απόλυτη πλειοψηφία. Περίμεναν πως οι δυνάμεις του Νκόμο και του Μουζορέουα θα έπαιρναν τόσες έδρες ώστε να γίνεται δυνατή μια συμμαχία Νκόμο-Μουζορέουα- λευκών για τη διαφύλαξη των οικονομικών συμφερόντων του

ιμπεριαλισμού και των λευκών στη Ροδεσία. Εκαμάν επίσης ότι ήταν στο χέρι τους (εκφοβισμός, απόπειρες δολοφονίας, βομβιστικές επιθέσεις κ.α.) για να αποτρέψουν νίκη του Μουγκάπε.

Ο εκλογικός θρίαμβος του Μουγκάπε είχε ακόμα τεράστιο αντίκτυπο στη γειτονική Νότιο Αφρική που ήταν και είναι άμεσα αναμεμειγμένη στις υποθέσεις της Ζιμπάπουε και της οποίας η τύχη εξαρτάται πολύ από τη Ζιμπάπουε (όπως και το αντίστροφο).

Ηδη το καθεστώς των λευκών στη Νότιο Αφρική είναι μοιρασμένο στο δυο για το τι πρέπει να γίνει στη χώρα τους για να διατηρηθεί η οικονομική και πολιτική τους επικυριαρχία πάνω στις πλάτες των εκατομμυρίων μαύρων που ζουν κάτω από το ρατσιστικό ζυγο. Μερικοί «μετριοπαθείς» υποστηρίζουν μεταρρυθμίσεις για περισσότερες «ελευθερίες» στους μαύρους - ενώ οι «σκληροί» υποστηρίζουν πως τώρα που απειλείται η χώρα από τους μαρξίστες πρέπει να γίνουν ακόμα πιο αυστηροί με τους μαύρους για να προλάβουν τυχόν εξεγέρσεις.

Πάντως έχουν διδαχθεί κι οι δυο πλευρές από τις εκλογές του Φεβράρη πως ο λαός της Αφρικής δεν ξεγελιέται

πια με μαύρους ηγέτες ανδρείκελλα στην κυβέρνηση πράγμα που μερικοί πολύ «φιλελεύθεροι» ίσως να σκεφτόνται να εφαρμόσουν και στη Νότιο Αφρική.

Το σίγουρο είναι πως η νίκη του Μουγκάπε θα μεγαλώσει την αυτοπεποίθηση των μαύρων στη Νότιο Αφρική και θα τους εμπυχωσει στους επερχόμενους αγώνες τους ενάντια στο λευκό καπιταλισμό και το απάρτχάιτ.

απο τυχόν οικονομικό μπουκοτάρισμα από τους λευκούς της Ροδεσίας και της Ν. Αφρικής.

Για τον Μουγκάπε όμως, την αριστερά και το λαό της χώρας το ξεκάθαρο λαϊκό έρεισμα που έδωσαν οι εκλογές στο ZANU αποτελούν την αρχή για την εδραίωση της εξουσίας των προοδευτικών δυνάμεων και την κίνηση προς τον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό που μόνος μπορεί να επιλύσει τα προβλήματα της χώρας. Αντίθετα η διατήρηση του στρατού και του ιδιωτικού κεφαλαίου όπως και τα Νοτιοαφρικανικά στρατεύματα θα είναι πηγή συνεχούς απειλής προς την κυβέρνηση και το λαό της Ζιμπάπουε για να επιτευχθούν όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν και αφού υποστούν μερικές ήττες οι προοδευτικές δυνάμεις.

Στο μεταξύ η κυβέρνηση Μουγκάπε βρίσκεται κάτω από μεγάλη λαϊκή πίεση για να προσφέρει ψωμί, εργασία, γη, μόρφωση στις μάζες και ο νέος πρωθυπουργός έχει υποσχεθεί διάφορα μέτρα για να λυθούν

τα προβλήματα των μαζών:

Τα μέτρα περιλαμβάνουν αγροτική μεταρρύθμιση, συνεργατικές φάρμες, την υγεία, την παιδεία, αναδιοργάνωση της δημόσιας υπηρεσίας για να μπουν μαύροι σε ψηλά πόστα κ.λ.π.

Αυτά τα μέτρα είναι αναπόφευκτο να απειλήσουν το κατεστημένο των λευκών και σε κάποιο στάδιο το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Έτσι ο λαός της Ζιμπάπουε μπαίνει σε ένα νέο στάδιο αγώνων για να εδραιώσει τα δικαιώματά του πάνω στη γη και την οικονομία του.

Η έκβαση αυτού του αγώνα θα εξαρτηθεί από πολλούς εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες ο κυριώτερος των οποίων θα είναι αναμφίβολα η έκβαση της επερχόμενης επανάστασης στη Νότιο Αφρική που όπως υποστηρίξαμε και σε προηγούμενο άρθρο της Σ. Εκφρασης αποτελεί το κλειδί για την επαναστατική αλλαγή σ' ολόκληρη την Αφρικανική Ηπειρο.

Δ.Μ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΔΟΝ

συνέχεια από την 2η σελ.

Μόνο αυτός ο δρόμος μας εξασφαλίζει την οικονομική και κοινωνική πρόοδο του λαού (ΕΚ και ΤΚ) σε μια ελεύθερη σοσιαλιστική Κύπρο κι αυτό το δρόμο είμαστε αναγκασμένοι να ακολουθήσουμε αφήνοντας πίσω τους Χριστόφιεσ αυτού του τόπου που έχοντας χάσει την εμπιστοσύνη τους στο

δυναμισμό της εργατικής τάξης και την ικανότητα της να αλλάζει την ιστορία κρύβουν από τα μέλη τους κι αλλοιώνουν και λασπώνουν τις γνήσιες επαναστατικές ιδέες τρέμοντας το μεγάλο επαναστατικό ρεύμα που εντείνεται και που αναπόφευκτα θα τους παρασύρει στον σκουπίδοτενεκε της ιστορίας.

Δ.Μ.

**Αγοραζετε και
διαδιδετε την
Σοσιαλιστική
ΕΚΦΡΑΣΗ**

Υποστηρίζεται πλατεία πως είναι πολύ γρήγορα ακόμα για να κρίνει κανείς και να κατακρίνει τον Μουγκάπε, η εξουσία του οποίου οπωσδήποτε επειλείται από τον Ροδεσιακό και τον Νοτιοαφρικανικό στρατό και

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Οι τελεφταίες εξελίξεις στην Τουρκία, αφήνουν καθαρά να φανει πως η λαϊκή αυτή εξέγερση περνα σε μια νέα φάση έντασης και κορύφωσης της πάλης του Τουρκικού λαού, ενάντια στο φασισμό, στην εθνική και κοινωνική εκμετάλλευση. Μπορούμε ακόμα να πούμε πως αυτή η φάση είναι μια προεπαναστατική περίοδος και περνα μέσα από μια ποιοτική άνοδο ταξικής αναμέτρησης και ανάπτυξης του αγώνα του Τουρκικού λαού για λεφτεριά και κοινωνική δικαιοσύνη. Βέβαια ο αστικός τύπος εδώ και στην Ελλάδα διαστρεβλώνουν την πραγματική υφή του προβλήματος στη βάση μιας σωβινιστικής πολιτικής μιλώντας για χάος και πολιτική τρομοκρατία στην Τουρκία.

Η πορεία όμως των γεγονότων δείχνει καθαρά πως ο αγώνας αυτός των Τούρκων εργατών και φοιτητών καθώς και όλων των άλλων προοδευτικών καταστάσεων, έχει μια ταξική βάση που κλιμακώνεται τα τελευταία 20 χρόνια.

Τα τελεφταία γεγονότα της Σμύρνης, του περασμένου Γενάρη, δείχνουν πως οι λαϊκές μάζες ποιοτικά ανεβασμένες μέσα από το καμίνι της πάλης για κοινωνική απελευθέρωση, φαίνονται αποφασισμένες να τραβήξουν μπροστα, στο δύσκολο δρόμο του ανένδοτου αγώνα μέχρι τη δικαίωση.

Όσο κι αν η ντόπια προπαγάνδα της κλίκας των κεφαλαιοκρατών προσπαθεί να δώσει μια διαφορετική εικόνα, όσο κι αν ο δυτικός τύπος και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας πασκίζουν να διαστρεβλώσουν τα γεγονότα, η νομοτελική πραγματικότητα δεν είναι άλλη παρα κείνη που φέρνει τις λαϊκές μάζες και την εργατική τάξη της Τουρκίας στο προσκήνιο των ραγδαίων κοινωνικών εξελίξεων στη βάση ενός ταξικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Ακόμα κι αν οι πολιτικές οργανώσεις της εργατικής τάξης τέθηκαν εκτός νόμου και τα προοδευτικά συνδικάτα απειλούνται με εξαφάνιση, η εργατική τάξη της Τουρκίας μπορεί να οργανωθεί με διάφορους τρόπους και μπορεί να υπερασπιστεί τα οικονομικά και κοινωνικά της δικαιώματα.

Όποσδήποτε το κίνημα στην Τουρκία περνα από ένα σωρο αντιφάσεις και προβλήματα, όμως και το ίδιο το κράτος αδυνατεί να λύσει τα προβλήματα της χώρας πράγμα που δημιουργεί ένα σωρο ερωτήματα, για την έκβαση αυτής της πορείας.

Ας δούμε το πλέγμα της πολιτικής ζωής και τους παράγοντες που καθορίζουν αυτά τα γεγονότα:

1. ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ-ΤΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ-Ο

Είναι γνωστό πως ανάμεσα στο κράτος, το κοινοβούλιο και το στρατό υπάρχει ένα χάσμα κι ένα σωρο, αντιφάσεις. Οι αρχές πάνω στις οποίες στηρίχτηκαν η νέα Τουρκική Δημοκρατία μετά την νίκη του Κεμάλ οδηγούσαν το Κράτος σε μια μονοκομματική δικτατορία. Καταργήθηκε ο πολιτικός θεσμός του Σουλτάνου που ήταν και ο πρώτος φεουδάρχης της χώρας, αφαιρέθηκε ο θεοκρατικός χαρακτήρας του Τουρκικού Κράτους, όμως η αλλαγή αυτή του πολιτικού καθεστώτος δεν συνοδευόταν από κοινωνικές μεταρρυθμίσεις έτσι που ο χαρακτήρας του κράτους έμεινε μισοφεουδαρχικός. Οι επιδοξοί του Κεμάλ στην ουσία κυβέρνησαν τη χώρα μέσα απ' αυτές τις αντιφάσεις. Από τότε έχουν σχηματιστεί διάφορες κυβερνήσεις, διάφορα πραξικοπήματα, κυβερνήσεις συνασπισμού κ.λ.π.

Σημαντικός σταθμός σ' αυτή την ιστορία ήταν το πραξικόπημα του 60 και το νέο σύνταγμα του 61 που προχωρούσε σε συνταγματικές μεταρρυθμίσεις και έφερνε κάποια εξομάλυνση στην πολιτική ζωή της χώρας, επιτρέποντας μ' αυτό τον τρόπο να αναπτυχθούν κι άλλα κόμματα και κάποια

σχετική αντιπολίτευση. Όμως το πραξικόπημα αυτό του στρατού κατοχύρωνε για πρώτη φορά και την παρουσία του ίδιου του στρατού στα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Είναι σημαντικό να σημειώσει κανένας πως ο στρατός είναι ένας από τους μεγαλύτερους κεφαλαιούχους της χώρας, μια και οι ανώτερες βαθμίδες του στρατεύματος - στρατηγοί κ.λ.π

είναι από τους βασικότερους μέτοχους στις πολεμικές βιομηχανίες και επιχειρήσεις της χώρας. Και στην περίπτωση του στρατού λοιπόν ο ρόλος του είναι τεράστιος στην πολιτική ζωή της χώρας. Έχει τις ρίζες του στην Κεμαλική παράδοση, όπου κύρια φροντίδα του είναι η διατήρηση του κοινωνικοοικονομικού στάτους, τόσο στην εσωτερική όσο και στην εξωτερική πολιτική της χώρας.

Δεν είναι τυχαίο πως για 30 χρόνια, σταθερός στόχος της Τουρκίας στην Κύπρο είναι η διχοτόμηση κι αν παρακολουθήσει κανένας την Τουρκική πολιτική βλέπει ότι ο στόχος αυτός γινόταν όλο και πιο εφικτός μέσα από τους χειρισμούς κυρίως των στατιστικών που από τα παρασκήνια καθοδηγούν την Τουρκική πολιτική.

Στην περίπτωση των κομμάτων που επιτρέπεται να συμμετέχουν στο κοινοβούλιο η βάση της λειτουργίας τους βρίσκεται στο βαθμό που αυτά τα κόμματα εξυπηρετούν τα συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης. Εκεί που τα πράγματα οδηγούν σε κάποιο ξεστράτισμα (όπως στην περίπτωση τούτη) ο στρατός επεμβαίνει και αποκαθιστά την ισοροπία των πραγμάτων. Δεν είναι τυχαία η ύπαρξη του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, που είναι στην ουσία ο Ανώτατος άρχοντας της χώρας. Η σύσταση αυτού του Συμβουλίου είναι διμερής: Αποτελείται από τη μια από τον πρωθυπουργό και τους υπουργούς και από την άλλη από τον Αρχηγό του Επιτελείου και τους αρχηγούς των όπλων. Είναι επίσης εξώφθαλμο πως η έντονη παρουσία των ΗΠΑ σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής του κράτους καθορίζεται κι από

τον αγώνα που γίνεται για να κρατηθεί η Τουρκία στη σφαίρα επιρροής της Δύσης-NATO-CENTO. Η πάλη αυτή του συστήματος οξύνεται μετά τα γεγονότα του Ιραν και Αφγανισταν. Η Τουρκία πρέπει πάσει θυσία να κρατηθεί γιατί είναι ο μεγάλος χοροφύλακας των συμφερόντων στην περιοχή. Η αδυναμία του κράτους να λύσει τα προβλήματα της χώρας, ιδιαίτερα μετά από τη γενίκευση του αγώνα των μαζών στο ταξικό πεδίο, οδηγούν το στρατό και την αστυνομία σε ένα άγριο κνηνητό, τρομοκρατίας και φασισμού.

2. Ο Τουρκικός λαός και η εργατική τάξη:

Αντιφάσεις και προβλήματα παρουσιάζονται και στο Τουρκικό εργατικό κίνημα. Είναι γεγονός πως οι μάζες ύστερα από τις τελεφταίες εξεγέρσεις φαίνεται να βγαίνουν ποιοτικά ανεβασμένες, εκπαιδευμένες και συνειδητοποιημένες και πως ακόμα φαίνεται πως θα τραβήξουν ως το τέλος ως την τελική νίκη της εργατικής τάξης. Υπάρχουν όμως αδυναμίες και προβλήματα ως προς τη μεθόδευση αυτού του αγώνα: Από τη μια, όλες οι αριστερές οργανώσεις, εργατικά συνδικάτα και αρι-

συνέχεια από σελ. 5

μεταστροφή οφείλεται στην υπόσχεση του προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτό ήταν το αποτέλεσμα μιας σειράς από αντιφατικές ενέργειες των φοιτητών που πιστεύουμε έπληξαν τον αγώνα τους.

Ενα σύνθημα που χρησιμοποιήθηκε πλατια ήταν «ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ» και όμως επέστρεψαν παίρνοντας ακριβώς μια υπόσχεση. Αν ήθελαν υπόσχεση θα μπορούσαν εύκολα να την πετύχουν και χωρίς δυναμικό αγώνα.

Αρχικά απόρριψαν την μετάκληση των εμπειρογνομώνων και μάλιστα με πολύ πετυχημένη επιχειρηματολογία και μετά υπαναχωρούν βρίσκοντας σαν ελαφρυντικό την υπόσχεση του προέδρου.

Δεν είναι καθόλου δύσκολο να βρούμε τους λόγους που εξώθησαν τους φοιτητές στην επιστροφή στα μαθήματα. Η κούραση (εξί βδομάδες κράτησε η απεργία) το αγχος ότι θα έχαναν τον χρόνο, η λανθασμένη εγκατάλειψη του ιδρύματος - που άφηνε τους φοιτητές εκτεθειμένους στην αποξένωση από το κίνημα, και στις πιέσεις από το περιβάλλον τους - αλλά ιδιαίτερα η σημερινή ηγεσία της ΦΕΑΤΙ που αντι να ενεργεί σαν συλλογικό εκφραστικό όργανο των φοιτητών, κινήθηκε σε προσωπικό επίπεδο δίνοντας έτσι την ευκαιρία σε μέλη του Δ.Σ. να κάμνουν ξέχωρες επαφές για να αποκομίσουν μια υπόσχεση, έχουν λειτουργήσει σαν τροχοπέδη στον δυναμικό και εντυπωσιακό για τα κυ-

στερα κόμματα δεν έχουν μια σαφή καθορισμένη πορεία δράσης που να βγαίνει από ένα συντονισμό ή μια πολιτική πλατφόρμα. Έτσι όλες οι πολιτικές αριστερές δυνάμεις που παλέβουν σήμερα στην Τουρκία είναι ασυντόνιστες.

Από την άλλη, μια σημαντική αδυναμία είναι πως απ' αυτό τον αγώνα απουσιάζει η αγροτική τάξη της υπαίθρου. Δεν υπάρχει ο συνδυαστικός κρίκος ανάμεσα στην εργατική τάξη και την αγροτική πράγμα που δημιουργεί ένα χάσμα. Η κατάσταση στην υπαίθρο είναι πράγματι προβληματική. Μέσα στην ίδια την αγροτική τάξη υπάρχει επίσης χάσμα. Από τη μια τα φτωχα στρώματα της αγροτιάς κι από την άλλη οι τσιφλικάδες κι οι έμποροι. Οι σχέσεις που καθορίζουν την αγροτική ζωή είναι καθαρά μισοφεουδαρχικές.

Όποσδήποτε κείνο που έχει σημασία είναι πως η Τουρκία περνα σήμερα από μια προεπαναστατική περίοδο. Ανάμεσα σ' όλο αυτό το πλέγμα και τις αντιφάσεις, οι λαϊκές μάζες και το κίνημα γενικά βγαίνει καθημερινά κερδισμένο οδηγούμενο ραγδαία προς μια κοινωνική επανάσταση.

Κώστας Χαραλαμπίδης.

πριακα πλαίσια, αγώνα των φοιτητών.

Τώρα μπαίνουν επιτακτικά στους φοιτητές τρία βασικά καθήκοντα.

(1) Να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για ένα αντιπροσωπευτικό εκφραστικό τους όργανο που θα κινείται οργανωμένα πάνω στην γραμμή που η ΦΕΑΤΙ θα του καθορίζει και που θα έχει την δύναμη να την εφαρμόσει. Αυτό σ' ένα μεγάλο βαθμό πετυχαίνεται με την αυτοκατάσταση του σημερινού πλειοψηφικού τρόπου αντιπροσωπεύσης με αυτο της απλης αναλογικής.

(2) Να ενημερώνουν συνέχεια τόσο τον κόσμο όσο και τις διάφορες οργανώσεις για τα προβλήματα τους καταφέροντας έτσι να ασκείται πίεση στην κυβέρνηση για προώθηση των αιτημάτων τους.

(3) Να προωθήσουν την κατάργηση του νόμου περί πολιτικών μηχανικών και Αρχιτεκτόνων (σχετικό νομοσχέδιο θα προτείνει το Σ.Κ. ΕΔΕΚ)προσεγγίζοντας οργανώσεις και ιδιαίτερα τον Σύνδεσμο πολιτικών Μηχανικών και Αρχιτεκτόνων που φαίνεται να υιοθετεί τέτοια σκέψη.

Όπως και να έχουν τα πράγματα ο αγώνας των φοιτητών του Α.Τ.Ι δεν τελειώσει. Θα συνεχιστεί και θα πάρει νέες μορφές ανάλογα και με την άνοδο που παρατηρείται και στο γενικότερο εργατικό κίνημα δίπλα στο οποίο πρέπει να σταθούν οι φοιτητές για τελειωτική επίλυση των προβλημάτων τους.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

συνέχεια από σελ. 1

ζetaίμε την άνοδο των τιμών. Αν αυτή η κοινωνία δεν μπορεί να του το προσφέρει τότε είναι καιρός για την αλλαγή της.

Ο αγώνας για την αλλαγή θα βάλει τις βάσεις για μια σοσιαλιστική Κύπρο όπου Έλληνες και Τούρκοι Κύπριοι μπορούν να ζήσουν απαλλαγμένοι από κάθε καταπίεση και εκμετάλλευση. Ο παράλληλος αγώνας της Τουρκοκυπριακής εργατικής τάξης και η σύνδεση του με το δικό μας αγώνα θα ανατρέψει ριζικά το ταξικό ισοζύγιο δυνάμεων και θα κάμει δυνατή μια μόνιμη λύση του Κυπριακού.

ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ!

ΖΗΤΩ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΕΤΩΠΟ Ε/Κ ΚΑΙ Τ/Κ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ!

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΠΕΙΝΑΣ!

Η ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ Θ.Ο.Κ. ΚΑΙ ΠΩΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ

Θ.Ο.Κ.
Γράφει ο
ΣΑΒΒΑΣ Π.

Συνήθως η κριτική που γίνεται από τη πλευρά της αριστερας διανόησης για το Θ.Ο.Κ. περιορίζεται στο θέμα της σκηνοθεσίας και ηθοποιίας (γενικά της επιτυχίας ή όχι του ανεβάσματος ενός θεατρικού έργου) ή στο θέμα του ρεπερτορίου. (κατα πόσον το Θ.Ο.Κ. διαλέγει έργα που αξίζουν και ταιριάζουν με τη σύγχρονη Κυπριακή πραγματικότητα).

Πολλές φορές η κριτική αυτή έπεσε σε γκάφες και με μια μολυβοκονδυλία διέγραψε επιτυχημένες παραστάσεις.

Γιατί πράγματι ο Θ.Ο.Κ. έχει πολλές επιτυχημένες παραστάσεις στο ενεργητικό του καθώς και αξιόλογο καλλιτεχνικό δυναμικό (Σκηνοθέτες, ηθοποιούς). Επίσης το ρεπερτόριο του είναι άρκετα προχωρημένο. (Συγκριτικά τουλάχιστο με το ρεπερτόριο μερικών δυτικών καπιταλιστικών χωρών που ξέρουμε)

Ο Θ.Ο.Κ. μπορεί στα θέματα σκηνοθεσίας, ηθοποιίας παραστάσεων και ρεπερτορίου να προχωρήσει πιο μπροστά αλλά έχει αρκετά ικανοποιητικό επίπεδο. Όπως είπαμε πιο πάνω πολλές φορές η αριστερή διανόηση περιόρισε τη κριτική της στα θέματα επιτυχία παραστάσεων -ρεπερτόριο. Αυτό έδωσε την ευκαιρία στο πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Θ.Ο.Κ. κ Α. Χριστοφίδη που είναι ένας από τους ικανότερους διανοούμενους της αστικής Τάξης και απολογητές του κατεστημένου να απαντήσει με μια επιτυχημένη επίθεση ενάντια σ' αυτές τις κριτικές του Θ.Ο.Κ. αναφέροντας αποσπάσματα κι κρίσεις ξένων εφημερίδων και κριτικών που επαινούσαν τις παραστάσεις του Θ.Ο.Κ.

Εκείνο που απόφυγε η αριστερή Κριτική ήταν η συζήτηση για το ρόλο του Θ.Ο.Κ. μέσα στις αντιθέσεις και τη ταξική πάλη στην Κυπριακή κοινωνία. Η γενικότερη δουλειά δηλαδή που κάνει ο Θ.Ο.Κ. και που την εντάσσει.

Για μας ανεξάρτητα από το έργο που ανεβάζεται μεγάλη σημασία έχει ο φορέας και δεν πρέπει να κριτικάρουμε για το τι θα παίξει ο Θ.Ο.Κ. αλλά για το τι επιδιώκει και με πιο τρόπο προσπαθεί να πετύχει τις επιδιώξεις του.

Το θέμα του πολιτιστικού φορέα είναι πολύ σημαντικό και θα σταθούμε για λίγο. Π.χ. ο Θ.Ο.Κ. ανέβασε Μπρεχτ με επιτυχία μάλιστα («Ο

Πριν τὸ 1974 ἡ ἰδρυματικὴ φροντίδα ἡλικιωμένων δὲν ἦταν προσφιλὴς στὴν Κύπρο.

Σήμερα λειτουργοῦν στὴ Κύπρο 7 Κρατικὲς Στέγες γιὰ ἡλικιωμένους, συνολικῆς χωρητικότητας 357 ἀτόμων, 2 Κρατικὰ γηριατρικὰ ἰδρύματα καὶ 25 μὴ κρατικὲς στέγες στὶς ὁποῖες συμπεριλαμβάνονται οἱ Δημοτικὲς, Κοινοτικὲς, ἔθελοντικὲς ὀργανώσεων καὶ ἰδιωτικὲς.

Τὸ Τμῆμα Ὑπηρεσιῶν Κοινωνικῆς Εὐημερίας ἐπεξεργάζεται νομοσχέδιο γιὰ τὸν ἔλεγχο καὶ τὴν ἔκδοση ἄδειας λειτουργίας τῶν ἰδρυμάτων αὐτῶν.

Απο το πρόγραμμα του Θ.Ο.Κ. για το έργο του Μανώλη Κορρε «Οἶκος Ευγηρίας, η ευτυχισμένη Δύσις» που χτυπα το ξεζούμισμα και το πέταμα στο περιθώριο των γηροκομείων κάθε ανέκτου να προσφέρει παραγωγή και υπεραξία στην αστική τάξη λόγω ηλικίας. Ενω το πρόβλημα υπάρχει και στη Κύπρο το σημείωμα του Θ.Ο.Κ. θέλει να μας πείσει ότι εδώ, όλα είναι μέλι-γάλα. Ετσι ο ΘΟΚ αποδεικνύεται ένας μικροϋπάλληλος της αστικής κοινωνίας. Κατα τα άλλα η Τέχνη είναι ἐλεύθερη και ανεξάρτητη κλπ κλπ. Τι λέγουν οι ηθοποιοί και οι σκηνοθέτες του Θ.Ο.Κ. γι' αυτή την ιδιολογική παραχάραξη της δουλειάς τους;

καλός άνθρωπος του Σέτσου-αν»). Όμως παρ' ὅλο που θα ἐπρόκειτο για τὸ ἴδιο ἔργο εἶναι διαφορετικό να ἀνεβαζέ το «Καλό ἄνθρωπο του Σέτσου-αν» μια ἀνεξάρτητη ριζοσπαστικά πολιτικοποιημένη θεατρική ομάδα που ἐντάσσει τὴ πολιτιστικὴ δουλειά της σ' ἕνα ἐυρύτερο ἀγώνα κοινωνικῆς ἀλλαγῆς καὶ ἀπαλλαγῆς ἀπο τὴν καταπίεση τὴν ἐκμε-

τάλλευση καὶ τὴν ἀλλοτρίωση. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση τὸ ἀνεβάσμα τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Μπρεχτ μπορεί να λειτουργήσει σαν ἕνα εργαλεῖο ἀλλαγῆς στὴν περίπτωσή του ΘΟΚ λειτουργεῖ σαν διανοουμενιστικὴ ἀνησυχία καὶ ἐκτόνωση. Συνεχίζοντας τὰ ἐπιχειρήματα μας γιὰ τὸ ρόλο τοῦ πολιτιστικοῦ φορέα παίρνουμε γιὰ παράδειγμα μια

ταινία που ὅταν τελειώσει καὶ εἶναι ἐτοιμὴ γιὰ προβολὴ εἶναι πιο ἀντικειμενικὴ καὶ δὲν ἐπιδέχεται ἀλλοιώσεις ὅπως ἕνα θεατρικὸ ἔργο ἀπο σκηνοθεσία σε σκηνοθεσία ἢ ἀκόμα ἀπο παράσταση σε παράσταση τῆς ἴδιας σκηνοθεσίας. Λοιπὸν εἶναι διαφορετικὸ να παρακολουθήσει κάποιος τὴ ταινία στὸ Ἀμερικανικὸ κέντρο, σε ἕνα κινηματογράφου ἢ σε μια κινηματογραφικὴ λέσχη.

Ὁ φορέας τοῦ Ἀμερικανικοῦ κέντρου δημιουργεῖ ἕνα στέκι, μια ἀτμόσφαιρα, μια ἐπικρατοῦσα νοοτροπία που διαχέεται στὸ θεατὴ. Τὸ κατατοπιστικὸ φυλλάδιο, ἡ συζήτηση που θα γίνει στὸ τέλος θα σπρώξουν τὸ θεατὴ σε μια ἀλφα ἀντιμετώπιση τῆς ταινίας, Πράλληλα τὸ δέσιμο του με τὸ στέκι αὐτὸ, κουβέντες καὶ πληροφορίες κατάλληλα εἰπωμένες που θα πάρει ἀπο τὸ στέκι γιὰ διάφορα θέματα, φυλλάδια ἢ βιβλία θα τοῦ ἐπηρεάσουν σε ἕνα ἄλλο βαθμὸ. Ἡ ταινία θα λειτουργήσει μέσα στὶς ἐυρύτερες πολιτιστικὲς ἐπιδιώξεις τῆς μητροπολιτικῆς Ἀμερικῆς γιὰ τὴ μάχη στὸ ἐποικιοδόμημα καὶ τὴν κουλτοῦρα.

Τὸ ἴδιο φιλμ ἀν τὸ δει ὁ θεατῆς σε μια κινηματογραφικὴ λέσχη με ἄλλη συζήτηση, κατατοπιστικὸ φυλλάδιο ἀτμόσφαιρα κλπ θα παίξει ἕνα ἄλλο ρόλο. Ταυτόχρονα ὁ πολιτιστικὸς φορέας «Κινηματογραφικὴ Λέσχη» εἰσάγει καινούργια δεδομένα στὸ χωρὸ τῆς Τέχνης. Δημιουργεῖ ἕνα στέκι με ἄλλη ἀτμόσφαιρα καὶ νοοτροπία, προωθεῖ μια ἀυτονομία τῶν μαζῶν στὸ χωρὸ τῆς τέχνης (ἄνθρωποι που συσπειρώνονται καὶ δὲν περιμένουν να τοὺς φέρουν οἱ ἐμπόροι τὸν σινεμα ταινίες γιὰ να δουν, ἀλλὰ ἐκλέγουν οἱ ἴδιοι, προβάλλουν οἱ ἴδιοι, ἀφήνουν τὴ παθητικὴ στάση καὶ παίρνουν τὴ κινηματογραφικὴ κουλτοῦρα στὰ χέρια-τοὺς).

Ἡ ἴδια ταινία δέχεται στὴν ἐρμηνεία τῆς διαφορετικῆς ἐπιδράσεως ἐξ αἰτίας τοῦ διαφορετικοῦ φορέα που τὴν προβάλλει καὶ ταυτόχρονα ἡ προβολῆ-της (σαν μέρος τοῦ προγράμματος ἐκδηλώσεων που τραβᾶ κόσμο) βοηθεῖ στὴν ἐνίσχυση πολιτιστικῶν φορέων με διαφορετικὲς τοποθετήσεις καὶ διαμετρικὰ ἀντίθετες ἐπιδιώξεις (Ἀμερικανικὸ κέντρο=πολιτιστικὸς ἱμπεριαλισμός, Κινηματογραφικὴ λέσχη = ἀυτονομία — ὀργάνωση μαζας).

Ἐνα ἄλλο χαρακτηριστικὸ παράδειγμα που ἔγινε πρὶν λίγα χρόνια τεκμηριώνει αὐτὴ τὴν ἀπόψη. Μια νέγρικὴ ομάδα που ἔφτασε στὴν Κύπρο τραγουδῆσε στὸ Δημοτικὸ Θέατρο Λευκωσίας νέγρικα τραγούδια-τὰ σπιρίτσουαλς.

Τὰ σπιρίτσουαλς εἶναι θρησκευτικὰ θρηνητικὰ τραγούδια που ἔχουν μέσα τοὺς τὴν ἐγκαρτέρηση καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν καταπιεσμένων νέ-

γρικῶν μαζῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀπο τὴν ἐποχὴ τῶν δούλων. Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὴ ταξικὴ πάλη μπορεί να πάρει διάφορες μορφές (Ἐθνικὲς, θρησκευτικὲς). Ἐτσι καὶ τὰ νέγρικα σπιρίτσουαλς εἶναι τραγούδια μιας κοινωνικῆς καταπιεσμένης τάξης που ἐκφράζει μέσα ἀπ' αὐτὰ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀπαντοχὴ τῆς μέσα στὸ καταπιεστικὸ περιβάλλον που ζοῦσε καὶ ζεῖ. Φυσικὰ αὐτὰ δὲ εἰπώθηκαν καὶ τὸ Ἀμερικανικὸ κέντρο που τὴν ὀργάνωσε τὴν προπαγάνδισε σαν μια μουσικὴ ἐκφραση τῆς μεγάλης ὑπεραντλαντικῆς χώρας-τῆς Ἀμερικῆς-καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἐντύπωση ἐφυγε κι ὁ Κύπριος ἀκροατῆς. Τὸ κοινωνικὸ περιεχόμενον τῶν σπιρίτσουαλς εἶχε ἔτσι εὐνοῦχιστεῖ.

«Οἶκος Εὐγηρίας Ἡ Εὐτυχισμένη Δύσις». Ἀναφέρθηκαν τὰ πιο πάνω σα μια γενικὴ τοποθέτηση πάνω στὸ ζήτημα. Μποροῦμε να ἐλθουμε σε ἕνα πιο συγκεκριμένο. Προκειται γιὰ τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Μ. Κορρε «Οἶκος Ευγηρίας» που ἀνεβάστηκε ἀπο τὸ ΘΟΚ πρὶν λίγο καιρο.

Σ' αὐτὸ τὸ ἔργο ὁ Κορρες χτυπᾶ τὸ ξεζούμισμα καὶ τὸ πέταμα στὸ περιθώριο ἀπο τὴν αστικὴ κοινωνία ὅλων τῶν ἀνικανῶν λόγω ηλικίας να παράγουν ὑπεραξία γιὰ τὸ σύστημα. Τὸ ἔργο σατιρίζει τὶς ἀπαράδεχτες συνθήκες λειτουργίας τῶν γηροκομείων τὰ «χάλια τῆς καταναλωτικῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας» στὸ θέμα τῆς ἀντιμετώπισης τῶν γερόντων, ἐγράψε σε ἕνα σημείωμα τοῦ θεατρικοῦ προγράμματος ὁ ἴδιος ὁ συγγραφέας τοῦ θεατρικοῦ ἔργου. «Ἰακάρη» γράφει ἀπο τὴν Ἀθήνα ὁ Μ. Κορρες «να μὴ συμβαῖν αὐτὰ στὴ Κύπρο μας»

Ἐμεῖς που ζοῦμε στὴν Κύπρο ξέρουμε πὼς αὐτὰ συμβαίνουν. Καὶ οἱ ἀπόκληροι γέροι τῆς Κυπριακῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας ζοῦν σε φρικτὲς συνθήκες γηροκομείων.

Τὸ ἔργο τοῦ Κορρε θα λειτουργοῦσε ἀν ὁ θεατῆς προβληματιζόταν καὶ γιὰ τὸ τι συμβαίνει στὴν Κύπρο πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ὁ Θ.Ο.Κ. ὙΠΑΛΛΗΛΑΚΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ. Ἀυτὸ ἀκριβῶς φοβόντουσαν οἱ υπεύθυνοι τοῦ Θ.Ο.Κ. Ἐπειδὴ τὸ ἔργο ἦταν πολὺ δυνατὸ μὴ-πως προβληματίσει τοὺς θεατῆς. Γι' αὐτὸ καὶ τρέξαν να προλάβουν καὶ στὸ πρόγραμμα τοῦ θεατρικοῦ ἔργου θα ἐκτραπῶν ἔχρησαν τὸ θεατὴ βάζοντας ἕνα σημείωμα κάτω ἀπο μια φωτογραφία με κύριον στόχο να μας πείσουν ὅτι δὲν πρέπει να ἀνησυχῶμε γιὰ τὴν Κύπρο καὶ δὲν υπάρχει πρόβλημα. Ὑπάρχει ἡ κυβερνητικὴ μέριμνα.

συνέχεια στὴ σελ. 8

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΠΙΚΚΕΤΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Δεκάδες μέλη και φίλοι της Σοσιαλιστικής Νεολαίας Ε.Δ.Ε.Ν πραγματοποίησαν μαχητική πινακιδοφορία την Πέμπτη 17 του μηνός για να διαδηλώσουν την αγανάκτηση τους - αγανάκτηση ολόκληρης της εργατίας και του λαού - για την νέα φορολογία που επέβαλε στο λαο η Κυβέρνηση των κεφαλαιοκρατών.

μενους σε συμπάρταση και τους βουλευτες να καταψηφίσουν τους φόρους της άρχουσας κεφαλαιοκρατικής τάξης.

«Φορολογία στο κεφάλαιο όχι στους εργα-

εκδήλωση της ΕΔΕΝ όσο και η πραγματικά μεγαλειώδης σε όγκο διαδήλωση των μελών των συντεχνιών της Τετάρτης 16 του μηνός (όπου έλαβαν μέρος χιλιάδες εργάτες και υπάλληλοι παρα το γεγονός ότι - μερικές τουλάχιστον συντεχνίες κάλεσαν μόνο την «ηγεσία» στη διαδήλωση) φανερώνει ένα μεγάλο ανέβασμα της αγωνιστικότητας του Κυπριακού λαού και μια βαθεια αμ-

φισβήτηση του καπιταλιστικού συστήματος που απο τα μέτρα που επιβάλλουν οι εκπρόσωποι του γίνεται φανερό πως δεν μπορεί να προσφέρει ένα υποφερτό επίπεδο διαβίωσης στους εργαζόμενους.

Πιστεύουμε πως οι διαδηλώσεις, οι απεργίες και η αγωνιστική δυναμική αντίδραση των εργαζομένων και του λαού γενικά θα συνεχιστούν και θα κλιμακωθούν.

Με μεγάλα κόκκινα πανώ και πινακίδες η Σοσιαλιστική Νεολαία ξεκίνησε στις 4.30 απο τα γραφεία της Οργάνωσης και φωνάζοντας συνθήματα πέρασε απο την Πλατεία Ελευθερίας και τη Λεωφόρο Ευαγέρου - σταματώντας την τροχαία - και κατευθύνθηκε προς τη βουλή που βρισκόταν σε συνεδρία εκείνη την ώρα.

Κατα τη διάρκεια της πορείας χιλιάδες λαού επιδοκίμαζαν με διάφορους τρόπους τους διαδηλωτες και διάβαζαν με ενδιαφέρον τα φυλλάδια που μοίραζαν μέλη της ΕΔΕΝ.

Οι πινακιδοφόροι παρατάχθηκαν απέναντι απο το κτίριο της βουλής όπου φώναζαν συνθήματα για μια ώρα περίπου καλώντας τους εργαζό-

ζόμενους! Οχι στη νέα φορολογία! Οχι στα μεροκάματα πείνας! Οχι στην εκμετάλλευση! Να εκδημοκρατικοποιηθει ο Συνεργατισμος! Κρατικοποίηση των Μονοπωλίων! Κάτω το κεφάλαιο! ήταν τα συνθήματα που κυριάρχησαν.

Εν τώ μεταξύ μαζεύτηκαν κι άλλοι στο χώρο της βουλής και συμμετέσχαν στην εκδήλωση. Μετα τη λήξη της συνεδρίας της βουλής οι διαδηλωτες παρατάχθηκαν ξανα στο δρόμο και κατευθύνθηκαν προς τα Γραφεία της ΕΔΕΝ περνώντας και πάλι με την ίδια μαχητικότητα απο τους κυριώτερους δρόμους της Λευκωσίας.

Η εκδήλωση τέλειωσε στις 6.30 μ.μ. Ηταν μια πέρα για πέρα πετυχημένη εκδήλωση που έδειξε στην άρχουσα τάξη αυτού του τόπου πως οι εργαζόμενοι και η αριστερα δεν πρόκειται να αφήσουν να περάσει η νέα άγρια επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων ενω μένουν αθικτα απο τη φορολογία τα μεγάλα κέρδη των κηφήνων της κεφαλαιοκρατίας.

Τόσο η μαχητική

Θ.Ο.Κ

συνέχεια απο την σελ. 7

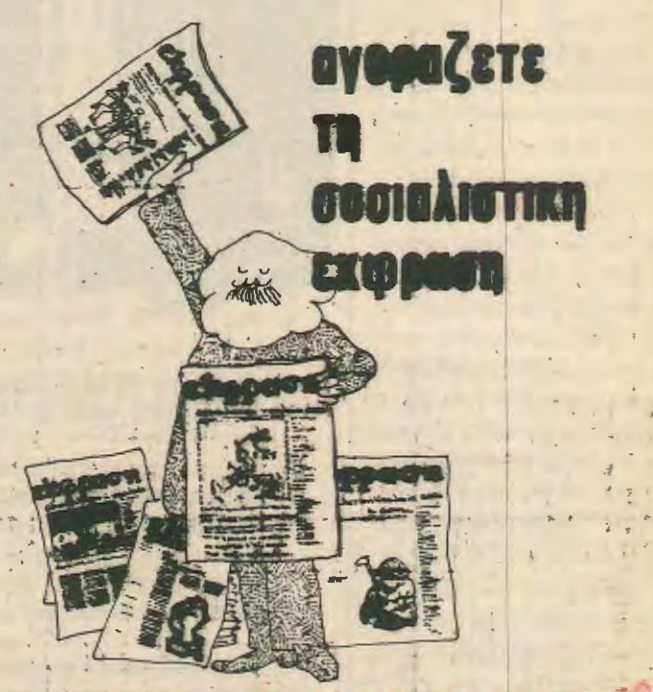
Ο Θ.Ο.Κ ο «νάος της απόλυτης τέχνης και της αλήθειας» δεν φαίνεται παρα ένας υπαλληλάκος Κυβερνητικής προπαγάνδας και αστικής εκδούλευσης. Για ο Θ.Ο.Κ. με το σημείωμα δημιουργεί ψεύτικες εντυπώσεις κι εξυπηρετεί μια τάξη. Εδω ακριβώς ο Θ.Ο.Κ. δείχνει τη γενικότερη πολιτιστική πολιτική-του που πρέπει να χτυπηθεί. Γιατι στο συγκεκριμένο έργο ο Θ.Ο.Κ. έκαμε μια θαυμάσια επιλογή (συμφωνούμε κι εμεις με την επιλογή) και οι παραστάσεις του έργου ήταν πολυ καλες. (Αρέσαν και η σκηνοθεσία και η ηθοποιία). Το αποτέλεσμα ήταν μια προπαγάνδη της κατεστημένης κατάστασης στη Κύπρο.

Γι' αυτο και η προοδευτική κριτική εχτος απο τα θέματα σκηνοθεσίας, ηθοποιίας και ρεπερτορίου πρέπει να αποκαλύπτει και να αμφισβητεί το ρόλο που έδωσε η αστική τάξη στο Θ.Ο.Κ. να παίζει στα πολιτιστικά πράγματα του νησιου μας.

ΗΘΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΤΕΤΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΙΑΣ ΤΟΥΣ.

Συμφωνουν οι ηθοποιοι και ο σκηνοθέτης του έργου με το σημείωμα του Θ.Ο.Κ. που παραχαράσει ιδεολογικά τα αποτελεσματα της δουλειας τους όπως τ' είδαμε στις παραστάσεις; Τι λένε γι' αυτο. Κι εδω μπαινει ένα πρόβλημα. ΗΘΟΠΟΙΟΙ και σκηνοθέτες να δουλεύουν και να προσπαθουν να δώσουν ένα έργο σύμφωνα με μια ιδεολογική γραμμή και το πρόγραμμα του Θ.Ο.Κ. να είναι διαφορετικο. Γι αυτο και πιστεύω ότι μια απο τις διεκδικήσεις των ηθοποιων και των σκηνοθετων είναι να ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΝΑ ΕΠΙΜΒΕΙ απο το γραφειοκρατικό μηχανισμό του Θ.Ο.Κ.

Έτσι θα χτυπήσουν την ιδεολογική παραχάραξη και διαστρέβλωση της δουλειας τους.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

σοσιαλιστική εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.000
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.
Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000
Αμερική: £5.000 ή \$15.000
Αυστραλία: £6.000 ή \$15.000 (Αυστρ.)
Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και στα περίπτερα.
Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ